

XX. Milosrdenství jako proroctví života

Svatý rok milosrdenství, který prožíváme, nás, kromě jiného, má vést k uvědomění si toho největšího bohatství, které máme, a to je Otcovo milosrdenství, odpuštění, které je nám dáno: *„odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům“*.

V těchto slovech modlitby Otčenáš, je shrnut celý program křesťana, nejenom dílčí úkol. Je to životní plán, založený na milosrdenství, odpuštění, prominutí, usmíření – nikdy to nemůže být jenom soukromou duchovní záležitostí člověka, něco idealistického, nebo nehmatatelného, čistě duchovního mezi člověkem a Bohem, ale prokazování milosrdenství je konkrétní, hmatatelné, reálné dotýkání se ubohosti zraněného lidství konkrétního člověka. Tato cesta, a to jediná cesta spásy člověka, je směrem, který jde proti proudu cesty tohoto světa. Nejsme ovšem snílci nebo blouznivci, naivní lidé, i když se takovými můžeme zdát, protože cesta milosrdenství je opravdu jediný směr, kterým může člověk dojít ke spravedlnosti a pravému pokoji. V evangeliu mnohokrát Ježíš poukazuje na to, že víra se nesmí redukovat pouze na dodržování předpisů. Nesmí být pouze „obětí“, ale „milosrdenství“ (srov. Lk 11, 37–41). Prokazování milosrdenství očišťuje nitro člověka od pokrytectví. Milosrdenství je zároveň projevem pravdy o Božím království a prorockým hlasem budoucího života. *„Milosrdenství je proroctví nového světa, ve kterém pozemské statky a práce budou rovnoměrně rozděleny a nikdo nebude zbaven potřebného, protože solidarita a sdílení jsou konkrétním důsledkem bratrství... Láska jako očištná síla svědomí, síla obnovy sociálních vztahů, síla plánování jiné ekonomie, která klade do svého středu člověka, práci a rodinu na místo peněz a zisku“*, jak říká papež František (homilie 5. 7. 2014). Tato slova nejsou komunistickou utopií, kterou jsme slychali v minulých dobách, ale reálnou výzvou ke křesťanské svatosti. Avšak žádný svatý není svatý bez horlivosti! Žalmista říká: *„tvá horlivost mě stravuje“* a apoštol Pavel vyznává: *„Kristova láska nás žene“*. Pro uskutečnění této cesty milosrdenství lidstva je nezbytné hořící srdce, srdce plné vášně pro Boha, srdce zamilovaného, který nehledí napravo ani nalevo, který porozuměl, že jedinou mírou jeho lásky je míra Kristova, kterou sice nelze dosáhnout, ale je možné se jí připodobnit formou úplného darování se dílu spásy. Smutná a skleslá tvář, omrzely pohled a

nechutenství přemoci se v něčem „navíc“ nikoho do království Boží lásky nepřivede. Naopak, spíše ho to odradí. Kdo počítá předpisy, zákazy a příkazy, kdo zůstal ve svém srdci pouze zákoníkem, ještě neporozuměl zákonu Kristovu – lásce. Ježíš přišel, jak sám řekl, jako lékař, aby uzdravil nemocné, aby zavolal do ovčína zbloudilé, aby přivedl k obrácení pomýlené a naučil nás prokazovat milosrdenství. Obrácení a milosrdenství jsou nejdůležitějším dvojslovím celého tohoto roku. Jsme si jistě vědomi toho, že jsme hříšníci a že jsme jako první pokoušeni přizpůsobovat se mentalitě tohoto světa, že jsme odrazováni od toho, abychom šli proti proudu a vzdali se směru milosrdenství, ale oživme v sobě dar víry, totiž, že jenom milosrdenstvím může být zlo přemoženo, touto autentickou, božskou láskou, která vždycky odpovídá na zlo nikoli zlem, nýbrž dobrem, na urážku odpuštěním, na vražednou nenávist láskou. Svatí – živé evangelium – jsou toho důkazem, když přemohli v moci Boží zlo, které je mnohonásobně převyšovalo. Stačí pohledět na sv. Václava, sv. Ludmilu, sv. Maxmiliána Kolbeho, sv. Pia z Pietrelčiny a mnohé jiné.

Katecheze o Božím milosrdenství jsou k nalezení na: <http://spolotcepia.signaly.cz/katecheze.php>